

Mayovky

Nedvědi

1. Dávno už v polích ztichnul pokřik vran,
měsíční záře, vločky poletují tu a tam,
to jednou večer přišla paní Zima
pozeptat se, co a jak se mám.
2. Dřevěný teplo voní po trámech,
nechal jsem vodu ohřát na čaj, na grog na kamnech,
pak v rohu u skleničky začal jsem si zpívat
o tom, jak dřív bylo líp.
R: Asi už stárnu nebo hloupnu snad,
já jsem měl mayovky a Wolkera rád,
a než jsem šel s holčkou, řek' jsem stokrát snad,
jak je mi milá, něžná, hezká, a jak bych chtěl ji mít rád.
3. Najednou všechno se to zvrtilo tak,
na pramen žába sedla a na helmy černej pták,
a já si myslím,
že na tenhle podivnej svět asi nepatřím.
4. Jen ta má Sázava mi občas vrátí chuť se smát,
někdy se zastaví tam přítel, děvče, kamarád,
pak v rohu u skleničky zpíváme si o tom,
jak dřív bylo líp.
R:
- 5.=1.